

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **B. W.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 36 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz.U. z dnia 12 lipca 1946 r.)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 lutego 2019 r.,

kwestii odtworzenia akt Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. w sprawie o sygn. I-CKS (...)

w związku z wnioskiem pełnomocnika M. K.

na podstawie art. 165 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odtworzyć zniszczone akta prawomocnie zakończonej sprawy Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. o sygn. I-CKS (...), dotyczące B. W. skazanego z art. 36 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz.U. z dnia 12 lipca 1946 r.) – w zakresie odpowiadającym treści następujących dokumentów:

- pierwszej strony obwoluty akt I-CKS (...) (1 karta);**
- wniosku oficera śledczego PUBP. w B. z dnia 26 marca 1953 r. do Komisji Specjalnej o skierowanie B. W. do obozu pracy (2 karty);**

- postanowienia p.o. Prokuratora Powiatowego w B. z dnia 19 marca 1953 r. zatwierdzającego wniosek o skierowanie B. W. do obozu pracy i skierowanie akt do Delegatury Komisji Specjalnej w K. (1 karta);

- potwierdzenia przez Ministerstwo Sprawiedliwości odbioru nadesłanej z Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. karty karnej w sprawie I-CKS (...) (1 karta);

- orzeczenia Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. z dnia 11 czerwca 1953 r. w sprawie I-CKS (...), którym uznano B. W. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 36 m.k.k., polegającego na tym, że w okresie od lipca 1950 r. do października 1952 r. na terenie pow. B. brał udział w nielegalnym związku sekty „Ś.”, którego istnienie miało pozostać tajemnicą wobec władzy państwowej i za to skierowano go do obozu pracy na okres 24 miesięcy z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 24 grudnia 1952 r.; orzeczoną karę na podstawie art. 4 ustawy o amnestii z dnia 22 listopada 1952 r. (Dz.U. 1952 nr 46 poz. 309) złagodzono o połowę, tj. do 12 miesięcy z zaliczeniem okresu tymczasowego aresztowania od dnia 24 grudnia 1952 r. (2 karty);

- kopii pisma z zapiskiem „Przynależność do Ś. 52 K.” (1 karta);

- kopii pisma z pieczęcią Ministerstwa Sprawiedliwości Wydział Statystyczny z dnia 10 grudnia 1953 r. (1 karta);

- kopii pisma z czytelnym zapiskiem „11.6.53” (1 karta);

- ostatniej strony obwoluty akt I-CKS (...) (1 karta)

- stanowiących uwierzytelnione przez Archiwum Akt Nowych w W. kserokopie dokumentów z zespołu akt 2/170 tego Archiwum.

UZASADNIENIE

Z wnioskiem o odtworzenie zniszczonych akt wystąpił pełnomocnik wnioskodawczynie M. K., córki nieżyjącego B. W., co do którego Komisja Specjalna do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. orzekła w 1953 r. o skierowaniu do obozu pracy za przestępstwo z art. 36 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz.U. z dnia 12 lipca 1946 r.). W treści wniosku wskazano, że odtworzenie akt powyższej sprawy jest związane z chęcią zainicjowania przez wnioskodawczynię postępowania w trybie kasacji celem prawnej i społecznej rehabilitacji skazanego. Jednocześnie wyjaśniono, że wnioskodawczynie znajduje się w posiadaniu jedynie nielicznej dokumentacji załączonej do wniosku, tj.: kopii wezwania z dnia 1 sierpnia 1953 r., kopii postanowienia o tymczasowym aresztowaniu z dnia 24 grudnia 1952 r., kopii postanowienia o przedłużeniu aresztu tymczasowego z dnia 21 marca 1953 r. oraz kopii orzeczenia byłej Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. z dnia 23 czerwca 1955 r. (lub 1953 r.) (k. 7-11).

Jak wynika z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie, akta byłej Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. zostały przekazane przez Sąd Najwyższy do Archiwum Akt Nowych na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego z dnia 11 maja 1962 r. W Archiwum Akt Nowych nie odnaleziono akt o sygnaturach wskazanych przez pełnomocnika wnioskodawczynie (I CKS (...), I CKS (...), I CKS (...)), informując, że protokołem zdawczo – odbiorczym z dnia 11 maja 1962 r. przekazano akta obejmujące sygnatury I CKS (...) – I CKS (...). W wyniku przeprowadzonej kwerendy nie odnaleziono akt sprawy B. W. prowadzonej przed Komisją Specjalną do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. i zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że zostały one zniszczone. Ujawniono natomiast – w zespole akt 2/170 Komisja Specjalna do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym w W. – opisane powyżej dokumenty dotyczące skazanego (sygn. [...], str. 77-82; akta sprawy opatrzone sygnaturą I-CKS (...)), co umożliwiło odtworzenie akt sprawy w zakresie odpowiadającym zawartej w nich treści.

Kompetencja Sądu Najwyższego do prowadzenia postępowania i orzekania w niniejszej sprawie w przedmiocie odtworzenia akt wynika z treści art. 7 dekretu z dnia 23 grudnia 1954 r. o zniesieniu Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz.U. z dnia 31 grudnia 1954 r.), zgodnie z którym Komisja ta zobowiązana została do przekazania Sądowi Najwyższemu akt spraw zakończonych wydaniem przez nią orzeczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.